

2015. szeptember 9., szerda

P8_TA(2015)0308

A növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházások: a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdítása az Unióban

Az Európai Parlament 2015. szeptember 9-i állásfoglalása Hatodik jelentés a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról: a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások (2014/2245(INI))

(2017/C 316/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Unión belüli gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló, „A növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások: A fejlődés és a jó kormányzás előmozdítása az EU régióiban és városaiban” című, 2014. július 23-i hatodik jelentésére (a továbbiakban: a hatodik kohéziós jelentés),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 4., 162., 174–178. és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i európai parlamenti és tanácsi 1304/2013/EU rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006/EK rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1302/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Kohéziós Alapról, és az 1084/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1300/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 289. o.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 470. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 259. o.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 303. o.

⁽⁶⁾ HL L 347., 2013.12.20., 281. o.

⁽⁷⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

2015. szeptember 9., szerda

- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a területrendezésért és területfejlesztésért felelős miniszterek 2011. május 19-én, Gödöllőn tartott informális ülésén elfogadott, „Az Európai Unió 2020-ig szóló területi menetrendje – Egy sokszínű régiókból álló, befogadó, intelligens és fenntartható Európa felé” című dokumentumra,
- tekintettel a Bizottság gazdasági, társadalmi és területi kohézió terén elért haladásról szóló, „A válság városi és regionális vetülete” című, 2013. június 26-i nyolcadik jelentésére,
- tekintettel az „Intelligens szakosodás: hálózatépítési kiválóság a jó kohéziós politikáért” című, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió tagállamainak a kohéziós politika új programozási időszakának hatékony és időbeni elindítására való felkészültségéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Bizottságnak az EU kohéziós politikájáról szóló 26. és 8. eredményjelentéséről, valamint a 2014-2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról szóló 2007. évi stratégiai jelentésről szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az állásfoglalása a legkülső régiók lehetőségei fejlesztésének a strukturális alapok és a többi uniós program közötti szinergiák megteremtése révén történő optimalizálásáról szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2014-2014 közötti időszakra szóló kohéziós politika elindításában bekövetkezett késedelemről szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „Az innovatív pénzügyi eszközök következő generációjának kerete: az EU tőke- és hitelfinanszírozási platformja” című, 2011. október 19-i bizottsági közleményre (COM(2011)0662),
- tekintettel az „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2014)0903),
- tekintettel „A rugalmasság legjobb kihasználása a Stabilitási és Növekedési Paktum meglévő szabályain belül” című, 2015. január 13-i bizottsági közleményre (COM(2015)0012),
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek „Az Európai Regionális Fejlesztési Alapból támogatott pénzügyi konstrukciók kkv-k részére” című, 2/2012. sz. különjelentésére,
- tekintettel a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésről (Befektetés a munkahelyekbe és a növekedésbe) az Általános Ügyek (Kohéziós Ügyek) Tanácsa által 2014. november 19-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Régiók Bizottságának a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésről szóló, 2014. december 3-i véleményére ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a „Hatodik jelentés a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról: a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közleményről szóló 2015. január 21-i véleményére ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0015.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0132.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0133.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0068.

⁽⁷⁾ HL C 19., 2015.1.21., 9. o.

⁽⁸⁾ HL C 242., 2015.7.23., 43. o.

2015. szeptember 9., szerda

- tekintettel a 2015. évi uniós igazságügyi eredménytábláról szóló, 2015. március 9-i bizottsági közleményre (COM(2015)0116),
  - tekintettel „2. sz. költségvetés-módosítási tervezet a 2015. évi általános költségvetéshez” című, 2015. január 20-i bizottsági közleményre (COM(2015)0016),
  - tekintettel az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló, 2013. évi éves jelentésre;
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, illetve a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A8-0173/2015),
- A. mivel az EU kohéziós politikája tagadhatatlanul meghatározó szerepet játszik a regionális egyenlőtlenségek csökkentésében, a tagállamok régiói közötti gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdításában és a munkahelyteremtés támogatásában; mivel a kohéziós politika a legfőbb, reálgazdaságra irányuló uniós szintű beruházási politika, és 2020-ig 350 milliárd eurót meghaladó költségvetésével az Unió növekedésének és munkahelyteremtésének bevált eszköze; mivel a gazdasági válság során a kohéziós politika elengedhetetlen eszköznek bizonyult az egyes tagállamok beruházási szintjének megőrzésében; mivel egyes tagállamokban a kohéziós politika ráadásul az állami beruházások elsődleges forrása; mivel már több értékelési módszer is igazolta, hogy a kohéziós politika konkrét és látható eredményeket hoz;
- B. mivel a 2013-ra vonatkozó legfrissebb adatok szerint a tartós munkanélküliség minden eddigi rekordot megdöntött az EU-ban, és a munkaerő 5,1 %-át érinti; mivel a tartós munkanélküliség egész életük során súlyos következményekkel jár az érintettekre és a strukturális problémává válhat, különösen a külső régiókban;
- C. mivel a közelmúltban az EU-ban az állami beruházások reálértéken 15 %-kal csökkentek, és mivel számos régió – különös tekintettel azokra, amelyek demográfiai kihívásokkal küzdenek – nem volt képes megfelelően hozzájárulni az Európa 2020 stratégia céljaihoz, különös tekintettel a 2020-ra kitűzött 75 %-os foglalkoztatás elérésére, a szegénység 20 millió fővel történő csökkentésére, valamint a korai iskolaelhagyás csökkentésére vonatkozó célkitűzések teljesítésére;
- D. mivel indokolt, hogy a kohéziós politika céljai az Unió előtt álló új kihívások és fenyegetések hatására az idők során megváltoztak, és szorosabb kapcsolat alakult ki e politika és az Unió átfogó szakpolitikai menetrendje között; mivel ugyanakkor meg kell erősíteni a kohéziós politika eredeti szerepét, az egész Unió és kiváltképp a kevésbé fejlett és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának növelését, mivel a kohéziós politika nem kezelhető csupán az Európa 2020 és más uniós fejlesztési stratégiák céljainak elérését szolgáló eszközként, hanem arra az e területeken folytatott beruházási politikaként is tekinteni kell;
- E. mivel a hatodik kohéziós jelentés szerint a gazdasági válság kedvezőtlen hatással volt a regionális egyenlőtlenségek csökkentésének hosszú távú tendenciájára és – néhány kedvező irányvonalról eltekintve – az új programozási időszak elején a különféle régiók között jelentős marad az egyenlőtlenség;
- F. mivel a tematikus koncentráció révén a kohéziós politika erőforrásai korlátozott számú, a növekedést várhatóan élénkítő, a munkahelyteremtésre, a társadalmi befogadásra, a környezetvédelemre és az éghajlatváltozásra elleni küzdelemre lehetőseget nyújtó stratégiai célra fordíthatók;
- G. mivel jó kormányzás nélkül nem érhető el magas szintű növekedés és regionális gazdasági konvergencia, mivel a többszintű kormányzás elvével összhangban nemzeti, regionális és helyi szinten minden partner – köztük a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek – hatékonyabb bevonására van szükség;

2015. szeptember 9., szerda

- H. mivel a partnerségi megállapodások és az operatív programok a tagállamokban és a régiókban megvalósítandó beruházásokhoz iránymutatást nyújtó stratégiai eszközök, amelyek benyújtási és elfogadási határidőit a közös rendelkezésekről szóló rendelet 14., 16. és 29. cikk határozza meg, és e rendelkezések szerint a partnerségi megállapodásokat 2014. augusztus végéig kellett, az operatív programokat pedig legkésőbb 2015. január végéig elfogadni;
- I. mivel a Tanács a 2011-es gödöllői informális ülésén arra kérte a 2015-ben és 2016-ban egymást váltó tanácsi elnökségeket, hogy mérjék fel és mérlegezzék, szükség van-e a 2020-ig szóló uniós területi menetrend felülvizsgálatára, figyelembe véve annak gyakorlati működését, majd adott esetben vezessék le e felülvizsgálatot;
- J. mivel az EUMSZ 175. cikke értelmében a tagállamok úgy folytatják és hangolják össze gazdaságpolitikájukat, hogy megvalósítsák az átfogó harmonikus fejlődésre, illetve a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítésére vonatkozó célkitűzéseket, és mivel követezőképp a beruházási tervnek is hozzá kell járulnia e célkitűzések megvalósításához;

A kohéziós politika eredményei és kihívásai a gazdasági és pénzügyi válság idején (a 2007–2013 közötti programozási időszakban)

1. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika az Európai Unió azon legfőbb eszköze, amelynek célja az európai régiók közötti gazdasági, társadalmi és területi egyenlőtlenségek csökkentése, ezen régiók versenyképességének fellendítése, az éghajlatváltozás és az energiafüggőség kérdésének rendezése, ugyanakkor az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulás; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika keretében megvalósult beruházások az egyes tagállamokban és régiókban tapasztalható társfinanszírozási nehézségek ellenére nagymértékben tompították a gazdasági és pénzügyi válság kedvezőtlen hatásait, és stabilitást hoztak a régióknak azáltal, hogy folyamatos finanszírozást biztosítottak, amikor a nemzeti és regionális köz- és magánberuházások jelentősen visszaestek; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika keretében nyújtott finanszírozás megfelel az EU egészében megvalósított közberuházások 21 %-ának, illetve a kohéziós országokat tekintve a közberuházások 57 %-ának;
2. kiemeli, hogy a kohéziós politika bizonyította, hogy képes gyorsan, rugalmas intézkedésekkel, például a nemzeti társfinanszírozás csökkentésével és pótlólagos előlegkifizetés biztosításával, valamint a teljes finanszírozási keret 13 %-ának (45 milliárd eurónak) a gazdasági aktivitás és a foglalkoztatás támogatására való átcsoportosításával közvetlenül orvosolni a tagállami és regionális beruházási hiányt; ezért elengedhetetlennek tartja, hogy a tagállamok vagy az egyes régiók társadalmi és gazdasági helyzetét befolyásoló fejleményekkel összhangban középtávon mélyrehatóan és alapjaiban felülvizsgálják a célkitűzéseket és a finanszírozási szinteket;
3. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés tartalmazza a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, valamint a tagállamok közötti szolidaritás előmozdításának célkitűzését (az EUSZ 3. cikke);
4. üdvözli a kohéziós politika közelmúltbeli reformját, amelynek célja az említett kihívások leküzdése volt az összes operatív program számára világos célkitűzéseket és ösztönző tényezőket tartalmazó, a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, koherens stratégiai keret alapján; felkér minden érintett szereplőt, mindenekelőtt a fő hatóságokat, hogy fokozottan a jobb teljesítmény és eredmények elérésére törekedve tegyen a kohéziós politika új jogi keretének hatékony és eredményes bevezetéséért; felkér minden érintett szereplőt, hogy a programok közötti összhang biztosítása, valamint az Európa 2020 stratégia és az országspecifikus ajánlások támogatása érdekében megfelelően működő, többszintű kormányzati és koordinációs mechanizmusokat alakítsanak ki;
5. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika eredményes működéséhez elengedhetetlen a stabil fiskális és gazdasági – továbbá a hatékony szabályozási, közigazgatási és intézményi – környezet megteremtése, azonban ez nem veszélyeztetheti a kohéziós politika céljainak és célkitűzéseinek megvalósítását; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a kifizetéseknek a közös rendelkezésekről szóló rendelet 23. cikkében meghatározott felfüggesztése ronthatja a nemzeti, regionális és helyi hatóságok azon képességét, hogy a 2014–2020 közötti időszakban hatékonyan tervezzenek és igénybe vegyék az európai strukturális és beruházási alapokat; kiemeli, hogy a kohéziós céloknak és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek az eléréséhez a politikát szorosan össze kell hangolni az ágazati politikákkal és szinergiákat kell megvalósítani más uniós beruházási programokkal; emlékeztet azonban arra, hogy az EUMSZ 175. cikkével összhangban valamennyi gazdaságpolitikát úgy kell folytatni, hogy megvalósuljanak a gazdasági, társadalmi és területi kohéziós célok;

2015. szeptember 9., szerda

6. hangsúlyozza, hogy a tagállamok programozásra, végrehajtásra és értékelésre irányuló igazgatási kapacitásainak növelése kulcsfontosságú a kohéziós politika időben történő és sikeres teljesítéséhez;
7. rámutat, hogy jóllehet a kohéziós politika enyhítette a válság hatását, a regionális egyenlőtlenségek továbbra is jelentősek maradtak, és hogy még nem teljesült mindenhol a kohéziós politika azon célkitűzése, hogy a kevésbé fejlett régiók számára nyújtott külön támogatással csökkentse a gazdasági, társadalmi és területi egyenlőtlenségeket;
8. rámutat, hogy a válság és annak ellenére, hogy a helyi pénzgazdálkodási rendszerek nagy nyomás alatt álltak, a helyi és regionális hatóságoknak továbbra is teljesíteniük kellett a polgárok könnyebben hozzáférhető, magasabb szintű közszolgáltatások iránti igényét;
9. kiemeli Európa újrapiarosításának fontosságát abban, hogy 2020-ra a tagállamok GDP-jének legalább 20 %-át az ipari termelés adja; ennélfogva emlékeztet a versenyképesség, a fenntarthatóság és a szabályozási környezet megbízhatósága elvei proaktív támogatásának és megerősítésének fontosságára az európai munkahelyek és növekedés előmozdítása érdekében;

Megvalósítási és kifizetési nehézségek

10. komoly aggodalmának ad hangot a kohéziós politika programozási időszakainak elindulásában bekövetkezett jelentős strukturális késedelmek miatt, amelyek az operatív programok késői elfogadásából adódtak, többek között az átcsoportosítási eljárás miatt; megállapítja, hogy ez a késedelem különösen 2017-ben és 2018-ban nagyobb nyomás alá helyezheti a kifizetéseket, tovább mélyítve ezáltal az azzal kapcsolatos aggodalmakat, hogy jelenleg a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozóan mintegy 25 milliárd eurós sajnálatos kifizetési hátralék halmozódott fel; megállapítja, hogy bár – tágabb összefüggésben tekintve – a kohéziós politika területén jobb a helyzet, mint a vidékfejlesztés és a halászat területén, továbbra is aggodalomra ad okot, hogy több tagállamban a programok jelentős részét még ezt követően fogják elfogadni; felhívja a figyelmet arra, hogy ezek a késedelmek alááshatják az uniós költségvetés és a kohéziós politika hitelességét, eredményességét és a fenntarthatóságát, továbbá próbára teszik a regionális és helyi hatóságok azon képességét, hogy véglegesítsék a 2007–2013 közötti időszak végrehajtását és hatékonyan tervezzenek, valamint igénybe vegyék az európai strukturális és beruházási alapokat a 2014–2020 közötti időszakban; üdvözli a tagállamok és a Bizottság e tekintetben tett legutóbbi erőfeszítéseit, de felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi hátralevő operatív programot késedelem nélkül elfogadják, mivel a többéves pénzügyi keret – a 2014-ben ki nem osztott források felhasználásához szükséges – felülvizsgálatát és az ezt kísérő költségvetés-módosítási tervezetet a Parlament már elfogadta;

11. emlékeztet arra, hogy az állandó kifizetési hátralékok problémája minden más uniós politikai területnél jobban érinti a kohéziós politikát, 2014 végén például 24,8 milliárd euró volt az Európai Szociális Alap (ESZA), az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) és a Kohéziós Alap kifizetetlen számláinak összege a 2007–2013-as programok tekintetében, ami 5,6 %-os emelkedést jelent 2013-hoz képest; bátorítja a Bizottságot, hogy minden rendelkezésére álló eszközt használjon fel a kifizetetlen számlák kiegyenlítése érdekében; kiemeli, hogy ez a helyzet elsősorban és leginkább a kohéziós politika legkisebb és legsérülékenyebb kedvezményezettjeit sújtja, például a kkv-kat, az NGO-kat és az egyesületeket, mivel a kiadások előfinanszírozására való kapacitásai korlátozottak;

12. üdvözli, hogy a Tanács, a Bizottság és a Parlament megállapodtak abban, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret során különösen a kohéziós politika tekintetében a kifizetetlen számlák szintjét minden év végére annak strukturális szintjére csökkentik, amint az a 2015. évi költségvetési megállapodást kísérő közös nyilatkozatban is szerepel, továbbá tudomásul veszi a Bizottság 2015. március 23-án beérkezett „A kifizetésekre vonatkozó terv elemei az uniós költségvetés fenntarthatóságának visszaállítása érdekében” című dokumentumát; emlékezteti a Bizottságot arra a vállalására, hogy minél előbb, de legkésőbb a 2016. évi költségvetés-tervezet betérjesztése előtt benyújtja a kifizetési tervet; ezenkívül minden intézményt emlékeztet arra a kötelezettségvállalásra, hogy 2015-ben megállapodnak egy ilyen tervben, és a többéves pénzügyi keret féldíós felülvizsgálatáig végre is hajtják azt;

2015. szeptember 9., szerda

13. kiemeli, hogy a többéves pénzügyi keret plafonértékeinek⁽¹⁾ javasolt felülvizsgálata, amely kötelezettségvállalási előirányzatokban 11,2 milliárd eurót csoportosítana át a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet 19. cikkének (2) bekezdése értelmében az 1b. fejezet alá, és 8,5 milliárd eurónyi kötelezettségvállalási előirányzatot vinne át⁽²⁾ a költségvetési rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint 2014-ről 2015-re, elkerüli ezen előirányzatok törlését az 1b. fejezetből, de alapvetően nem orvosolja a programozásbeli késedelmet, és nem változtatja meg azt, hogy a krónikusan késleltetett végrehajtás és a rendszeres késői kifizetések jelentős kihívások elé állítják a végső kedvezményezetteket;

14. hangsúlyozza, hogy a fent említett, az uniós költségvetés 1b. alfejezetében lévő hátralék tulajdonképpen a legfontosabb olyan sürgető tényező, amely veszélyezteti a kohéziós politika megvalósítását az előző és előreláthatólag a jelenlegi, 2014–2020 közötti programozási időszakban egyaránt; emlékeztet arra, hogy ez a hátralék komoly, esetenként akár szélsőségesen súlyos hatásokkal jár a kohéziós politika érintett szereplői számára; ezért felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy menetrendet, amelyben meghatározza az elkülönített költségvetési forrásokból finanszírozott, konkrét, lépésről lépésre végrehajtandó szakpolitikai intézkedések ütemezését a hátralék csökkentése, majd teljes felszámolása érdekében; reméli, hogy a Tanács végül felismeri a helyzet súlyosságát és fenntarthatatlanságát, és készen áll tevékenyen részt venni a probléma tartós megoldásában; meggyőződése, hogy ezekkel az intézkedésekkel mindenekelőtt azt kell elérni, hogy 2015-ben érezhetően csökkenjen az említett a hátralék;

15. leszögezi, hogy elfogadásuk után haladéktalanul meg kell kezdeni az operatív programok megvalósítását, mivel így érhetők el a legjelentősebb eredmények a beruházásokkal, élénkíthető a munkahelyteremtés, fokozható a termelékenység és segíthető elő az éghajlattal és energiával kapcsolatos uniós célok megvalósulása, továbbá a Bizottságnak és a tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük az operatív programok elfogadásának felgyorsításáért minőségük sérelme nélkül; kéri, hogy a Bizottság a csalás elleni folyamatok küzdelem szükségességének kiemelt kezelése mellett vizsgálja meg annak lehetőségeit, hogyan ésszerűsítheti belső eljárásait annak érdekében, hogy a végrehajtás megkezdését érintő minden további késedelem elkerülése céljából az operatív programok elfogadására vonatkozó két forгатókönyv alapján felgyorsítsák az eljárásokat;

16. felkéri a Bizottságot, hogy a fentiekre tekintettel – főképp a források 2017-ben történő visszavonása elkerülésének érdekében – terjessze a Parlament elé az operatív programok mielőbbi megvalósításának előmozdítására javasolt intézkedéseket és azok javasolt ütemezését, továbbá fejtse ki, milyen hatással járnak az említett kifizetési késedelmek az új operatív programok végrehajtásának elindítására nézve; és terjessen elő megoldásokat a károk mértékének lehető legcsekélyebbre korlátozása érdekében; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a közös rendelkezésekről szóló rendelet 16. cikkének (3) bekezdésében előírt tárgyalások eredményeiről szóló jelentés keretében elemezze, milyen következményekkel jár a 2014–2020-as időszakra vonatkozó kohéziós politika késedelmes megindítása a növekedésre és a munkahelyteremtésre, és a levont tanulságok alapján tegyen ajánlásokat;

17. úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet Bizottság által javasolt módosításán alapuló 2014–2020 közötti többéves pénzügyi keret – amely kizárólag a 2014-ben ki nem osztott előirányzatokat viszi át 2015-re – a 2014-ben el nem fogadott programok tekintetében jelentősen növeli a 2018-ban történő visszavonás kockázatát, és ezért nem ösztönzi a források teljes körű uniós felhasználását, illetve a növekedést és foglalkoztatást elősegítő uniós beruházások hatékony támogatását; felszólítja a Bizottságot, hogy a visszavonás kockázatának elkerülése érdekében a közös rendelkezésekről szóló rendelet 53. cikkében előírt, 2017. évi stratégiai jelentés kidolgozása előtt kellő időben tegyen javaslatot megfelelő jogalkotási és egyéb intézkedésekre;

18. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállamban a 2007–2013 közötti programozási időszakban alacsony szintű volt a források abszorpciója, és figyelmeztet arra, hogy az ezt okozó problémákat kezelni kell annak elkerülése érdekében, hogy ugyanezek a problémák a következő időszakban is felmerüljenek; kiemeli, hogy az igazgatási kapacitás alapvető fontosságú a kohéziós politika hatékony és eredményes végrehajtásához; hangsúlyozza, hogy az instabil közigazgatás gyenge szakpolitikai koordinációval párosulva alááshatja az európai strukturális és beruházási alapok sikeres végrehajtását, és általánosságban veszélyt jelent a hatékony politikai irányításra nézve;

⁽¹⁾ A 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2015)0015, 2015.1.20.).

⁽²⁾ A Bizottság határozata a 2014. évről a 2015. évre történő nem automatikus átvitelről és a 2015. évben újból rendelkezésre bocsátandó kötelezettségvállalási előirányzatokról (C(2015)0827, 2015.2.11.).

2015. szeptember 9., szerda

19. azt javasolja, hogy a következő programozási időszak előkészítésekor a programozásra vonatkozó szabályozási rendelkezéseket külön bevezethetnék a költségvetési javaslatok előtt, így szétválasztva a tartalmi és a pénzügyi vitát, valamint elegendő időt hagyva a programok alapos előkészítésére; emlékeztet arra, hogy a szabályozási rendelkezések igen kiterjedtek ugyan, mégsem nyújtanak tökéletes garanciát a tagállamok és régiók számára, és értelmezésbeli eltérések forrásai is lehetnek; megállapítja, hogy a szabályozási rendelkezések tovább egyszerűsíthetők;

20. kéri a Bizottságot, hogy gondosan értékelje – figyelembe véve a foglalkoztatásra és a növekedésre gyakorolt esetleges hatásokat – azokat az eseteket, amelyekben pénzügyi korrekciókat alkalmaznak vagy felfüggesztik a kifizetéseket;

A kohéziós politika a 2014–2020 közötti intelligens, fenntartható és inkluzív beruházások központi eleme

21. emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika eredeti szerepe a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdítása és a regionális egyenlőtlenségek csökkentése, kiváltépp a kevésbé fejlett régióknak nyújtott támogatás révén; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika a természeténél és a Szerződésben meghatározott eredeti felépítésénél fogva hozzájárul az Unió célkitűzéseinek, különösen az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló céljainak eléréséhez, valamint a Szerződésben foglalt, a területi kohézió erősítésére irányuló alapvető célkitűzés megvalósításához;

22. üdvözli az új Európai Stratégiai Beruházási Alap létrejöttét és lehetséges multiplikátorhatását; hangsúlyozza, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap fő célkitűzésének a gazdasági, társadalmi és területi kohézió biztosítására kell irányulnia, és ezért az összes uniós régió számára előnyösnek kell lennie; rámutat, hogy biztosítani kell az Európai Stratégiai Beruházási Alap forrásainak addicionalitását – és ezzel az Európai Stratégiai Beruházási Alap és az európai strukturális és beruházási alapok közötti kiegészítő jelleget és szinergiát, ugyanakkor pénzügyileg a kettőt egymástól elkülönítve kezelve –, valamint ugyanígy azt tanácsolja az érintett feleknek, hogy különösen az intelligens beruházásokat illetően építsenek a 2008-as európai gazdaságélénkítési terv végrehajtásának tapasztalataira;

23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák minden uniós beruházási és fejlesztési politika, és különösen a kohéziós politika között, továbbá az Európai Stratégiai Beruházási Alap, más uniós alapok és a nemzeti és regionális finanszírozási eszközök között a fokozott koordinációt és összhangot a kiegészítő jelleg és a nagyobb szinergia biztosítása, a támogatások átfedésének és megduplázásának elkerülése és az uniós finanszírozás európai hozzáadott értékének garantálása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy a rövidesen benyújtandó kohéziós jelentésekben számoljon be a szinergiákról; azt javasolja, hogy ennek az új uniós beruházási tervnek a megvalósítása során a három közös kezdeményezés, a JEREMIE, a JESSICA és a JASMINE tapasztalataira kell támaszkodni, mivel a strukturális alapokból nyújtott finanszírozás összege e kezdeményezések révén a 2000–2006 közötti 1,2 milliárd euróról 8,4 milliárd euróra nőtt a 2007–2012 közötti időszakban; részletes és átfogó vizsgálatot kér, amelyet az Európai Beruházási Bankkal (EBB) és az Európai Beruházási Alappal (EBA) konzultálva végeznek el;

24. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikára vonatkozó jogszabályok a pénzügyi eszközök szélesebb körű felhasználásáról rendelkeznek, hogy tematikus alkalmazási körük kiterjesztésével, valamint a tagállamok és a régiók számára nagyobb rugalmasság biztosításával hozzájárulásuk a kétszeresére, megközelítőleg 25–30 milliárd euróra nőjön a 2014–2020 közötti időszakban; hangsúlyozza a pénzügyi eszközöknek a piaci hiányosságok Európa 2020 stratégiával és a kohéziós politikai prioritásokkal összhangban történő kezelésére irányuló kiegészítő állami és magán társberuházások mozgósításában betöltött szerepét; kiemelten támogatja a kockázatmegosztási célú kkv-kezdeményezést, és felhívja a Bizottságot, hogy hozzon meg minden szükséges intézkedést a pénzügyi eszközök egyszerű felhasználhatósága és a tagállamok és a régiók számára vonzóvá tétele érdekében, ezzel biztosítva, hogy a pénzügyi eszközökhöz való hozzájárulás saját erőből duplázódjon meg, az érdekeltek pedig kellőképpen magukénak érezzék ezt a célt; hangsúlyozza, hogy szükség van az uniós pénzeket magukban foglaló pénzügyi eszközök átláthatóságának, elszámoltathatóságának és ellenőrzésének biztosítására;

25. figyelmeztet azonban, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap nem veszélyeztetheti a kohéziós politika programozásának stratégiai következetességét és hosszú távú terveit; leszögezi, hogy a strukturális alapok átirányítása célszerűtlen lenne, ezért nem elfogadható, mivel ezen alapok eredményességét – és a régiók fejlődését – fenyegetné; rámutat arra, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret 1b. alfejezetében a tagállamok részére megállapított pénzügyi keretösszegek nem módosíthatók az Európai Stratégiai Beruházási Alap céljainak megfelelően; hangsúlyozza, hogy a támogatások hitelekkel, részvényekkel vagy garanciákkal való felváltásának ugyan vannak bizonyos előnyei, azonban csak körültekintően, a regionális egyenlőtlenségek, valamint a pénzügyi eszközök használata tekintetében az egyes régiók különféle gyakorlatainak és tapasztalatainak figyelembevételével valósítható meg; felhívja a figyelmet arra, a leginkább beruházásösztönzésre szoruló régióknak gyakran csekély az igazgatási és abszorpciósi kapacitása;

2015. szeptember 9., szerda

26. figyelmeztet arra, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap által nyújtott finanszírozásra jogosult projektek kiválasztásának rugalmassága azzal a kockázattal jár, hogy a beruházásokat fejlettebb tagállamokba irányítják, ami aláássa a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót; arra kéri a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel az Európai Stratégiai Beruházási Alap és az európai strukturális és beruházási alapok közötti kapcsolatot;

A 2014–2020 közötti időszakra szóló kohéziós politika eredmény-, hatékonyság- és teljesítményorientáltsága

27. kiemeli a kohéziós politika eredményességének, egyszerűsítésének, hatékonyságának és eredmény- és teljesítményorientáltságának fokozására irányuló intézkedések fontosságát, amelyeknek biztosítaniuk kell a forrásabszorpciós kritériumoktól a kiadások minősége és a társfinanszírozott műveletek magas hozzáadott értéke felé történő elmozdulást; e tekintetben azt javasolja, hogy terjesszen elő az európai strukturális és beruházási alapok ezzel kapcsolatos szabályozását érintő technikai kiigazításokat;

28. üdvözli az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést szolgáló befektetések tematikus koncentrációját, amelynek célja a növekedés beindítása, a munkahelyteremtés, az éghajlatváltozás és az energiatartósság kezelése, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés csökkentése, üdvözli továbbá a 2014–2020-as programok eredményeire és mérhetőségére helyezett fokozott hangsúlyt, melynek hozzá kell járulnia a kohéziós politika hatékonyságának és eredményességének növeléséhez; fenntartja ugyanakkor, hogy az Unió különböző régiói közötti fejlettségbeli különbségek csökkentése érdekében, a helyi és regionális sajátosságoktól függően nagyobb mértékű rugalmasságot kell biztosítani a régiók számára, különös tekintettel a súlyos válságra; valóban integrált és területi megközelítés alkalmazására hív fel a helyi igényekkel foglalkozó programok és projektek tekintetében;

29. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az országspecifikus ajánlások megfelelő kezelése és a gazdasági kormányzati eljárásokkal való összhang megteremtése céljából biztosítsák a nemzeti reformprogramok és az operatív programok közötti összhangot, így csökkentve a korai újraprogramozás kockázatát;

30. ezzel összefüggésben emlékeztet a Parlament kezdeti kifogására, és hangsúlyozza, hogy feladata a teljes körű részvétel, illetve az ellenőrzés és a vizsgálat; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy nyújtsanak teljes körű, átlátható és időszzerű tájékoztatást az európai strukturális és beruházási alapok kötelezettségvállalásainak vagy kifizetéseinek a közös rendelkezésekről szóló rendelet 23. cikkének (15) bekezdése szerinti újraprogramozására vagy felfüggesztésére vonatkozó kritériumokról, valamint a felfüggesztést előidéző teljes eljárásról; rámutat, hogy a kötelezettségvállalások és kifizetések felfüggesztésére vonatkozó döntést csak a legvégső esetben, minden más lehetőség kimerítését, illetve a növekedést és munkahelyteremtést érintő lehetséges utóhatások értékelését követően szabad meghozni, mivel a kötelezettségvállalások és kifizetések felfüggesztése súlyos következményekkel járhat az országos, regionális és helyi hatóságokra, valamint a kohéziós politikai célkitűzések egészének megvalósítására nézve; úgy véli, hogy a makrogazdasági feltételrendszer célja, hogy a kohéziós politika fenntarthatóbb és hatékonyabb legyen, és elutasítja azt az elképzelést, hogy a nemzeti kormányok által hozott makrogazdasági döntések miatt esetleg egyes régiókat, településeket vagy polgárokat büntessenek; felhívja a figyelmet arra, hogy az alapok újraprogramozása jelentős adminisztratív terhet teremthet; emlékeztet arra, hogy a szóban forgó rendelet 23. cikkének (4) bekezdésével összhangban benyújtott újraprogramozásra vonatkozó javaslatához ugyanezen rendelet 49. cikkének (3) bekezdésében említetteknek megfelelően az érintett monitoring-bizottság előzetes konzultációjára van szükség;

31. rámutat arra, hogy a szabálytalanságok az összetett követelményekből és szabályozásból fakadnak; hangsúlyozza, hogy a kohéziós programok végrehajtása során jelentkező szabálytalanságok számát az irányítás és az eljárások egyszerűsítése, valamint az újonnan elfogadott vonatkozó irányelvek mihamarabbi átültetése és a kevésbé fejlett régiók igazgatási kapacitásának megerősítése révén lehetne csökkenteni; kiemeli ezért, hogy az európai strukturális és beruházási alapok előirányzatai megfelelő felhasználásának biztosításához szükséges ellenőrzés biztosításakor szükség van a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentésére, az igazgatási és ellenőrzési rendszerek optimalizálására és javítására, a kockázatértékelés fokozott hangsúlyozására és a hatósági feladatok helyes kiosztására, ugyanakkor annak érdekében, hogy hatékonyabban megelőzzék a szabálytalanságokat és következképp elkerüljék a pénzügyi kiigazításokat, valamint a kifizetések megszakítását vagy felfüggesztését, az egyszerűsítés nem áthatja alá a meglévő megerősített ellenőrzési eljárásokat; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy e pénzügyi eszközökből kevés kifizetés teljesült a kedvezményezettek javára, különösen az ezen eszközök használatának növelésére irányuló célkitűzésre; e tekintetben felkéri a tagállamokat, az irányító hatóságokat és a szóban forgó pénzügyi eszközökkel foglalkozó érintett feleket, hogy maradéktalanul használják ki a pénzügyi eszközök – technikai tanácsadói platform (FI-TAP) és a fi-compass – révén rendelkezésre álló technikai segítségnyújtást;

2015. szeptember 9., szerda

Foglalkoztatás, kkv-k, ifjúság és oktatás

32. leszögezi, hogy az európai strukturális és beruházási alapokon keresztül jelentős mértékben hozzá lehet járulni a válság következtében elindult kedvezőtlen társadalmi folyamatok megfordításához, ehhez pedig az alapok hatékonyabb összehangolása, és rugalmasságának növelése mellett a több alpból finanszírozott programozás által kínált, integrált megközelítést kell elősegíteni és egyszerűsíteni, mivel ezáltal különösen jobban kihasználhatók a szinergiák, különösen az Európai Szociális Alap és az Európai Regionális Fejlesztési Alap között; hangsúlyozza, hogy az Európai Szociális Alap által finanszírozott beruházásokkal csak akkor lehet optimális eredményt elérni, ha a szükséges infrastruktúra és a megfelelő intézmények működnek; felhívja a figyelmet arra, hogy az európai strukturális és beruházási alapokkal hatékonyan támogatható a társadalmi befogadás, ezért ezeket az alapokat igénybe kell venni a hátrányos helyzetű és a kiszolgáltatott csoportok, például a romák és a fogyatékkal élők integrációjának előmozdításához, valamint a gyermekek és felnőttek számára nyújtott intézményi szolgáltatásoktól a közösségalapú szolgáltatások felé való átmenet támogatásához;

33. kéri a Bizottságot, hogy Uniószerre fordítson kiemelt figyelmet a kisebbségi csoportok helyzetére, mivel azok a társadalmi kirekesztés valamennyi formáját elszenvedik, ezért fokozottabban ki vannak téve a strukturális munkanélküliségnek; úgy véli, hogy az Unión belüli társadalmi kohézióra irányuló bármely politikai tervezés során figyelembe kell venni a kisebbségek integrációját;

34. kiemeli, hogy a kkv-k kulcsfontosságú szerepet játszanak a munkahelyteremtésben, és képesek előmozdítani az intelligens növekedést, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású digitális gazdaságot; kedvező, az ilyen – különösen fiatalok által indított és vidéki térségekben található – vállalkozások létrehozását és működtetését támogató szabályozási környezet kialakítását szorgalmazza; hangsúlyozza, hogy feltétlenül csökkenteni kell a kkv-kra nehezedő bürokratikus terheket, és elő kell segíteni e vállalkozások finanszírozáshoz jutását, továbbá olyan támogató programokra és képzésekre van szükség, amelyek révén fejleszthetők a vállalkozói készségek;

35. rámutat arra, hogy az Unió vállalati szektorának 99 %-át a kkv-k teszik ki, és ők adják az Unión belüli munkahelyek 80 %-át;

36. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság túl alacsony küszöbértéket (ötmillió euró) állapított meg az Európai Regionális Fejlesztési Alapból a kisméretű kulturális és fenntartható idegenforgalmi infrastruktúrák számára nyújtott támogatás esetében, ahol a támogatást összköltségben adják meg a finanszírozásra jogosult költségek helyett, és hangsúlyozza, hogy az ilyen projektek a társadalmi-gazdasági hatás, a társadalmi befogadás és a vonzerő tekintetében jelentős kedvező hatást gyakorolhatnak a regionális fejlesztésre;

37. egyetért a Bizottság elemzésével, miszerint a gazdasági és társadalmi prioritások – különösen az egyrészt a gazdasági növekedés, másrészt a társadalmi befogadás, az oktatás és a fenntartható fejlődés tekintetében – jobban egyensúlyba hozhatók lehetnének az egyes tagállamokban, amit alátámasztana a partnerek és az érintettek közötti érdemi párbeszéd; hangsúlyozza, hogy e prioritások sikeres megvalósítása szempontjából meghatározó a tagállamok intézményi keretének igazgatási kapacitás és az igazságszolgáltatás minőségének szempontjából történő javítására irányuló egyértelmű stratégia;

38. kiemeli az ESZA, illetve az ifjúsági garanciarendszer és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés együttes jelentőségét, amelyeknek a lehető legtöbb életképes munkahely-teremtési projektet kell fenntartaniuk, többek között üzleti kezdeményezések formájában;

39. figyelmeztet, hogy a riasztó méreteket öltő ifjúsági munkanélküliség azzal fenyeget, hogy egy generációnyi munkavállalót elveszítünk, elsősorban a kevésbé fejlett régiókban és a válság és a munkanélküliség által különösen sújtott régiókban; leszögezi, hogy a fiatalok munkaerő-piaci integrációjának előmozdítását továbbra is kiemelt célként kell kezelni, amelynek eléréséhez elengedhetetlen az EU aktív részvétele, és amelyhez az ESZA-n, az ERFA-n, a Kohéziós Alapon és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésen keresztül jelentősen hozzá lehet járulni; úgy véli, hogy e tekintetben eredményorientáltabb megközelítést kell követni a rendelkezésre álló források lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében, ily módon fellendítve a foglalkoztatást és a versenyképességet, nagyobb bevételt teremtve, ami az uniós gazdaság egésze számára előnyökkel jár; ezzel összefüggésben kiemeli az ifjúsági garancia alapvető szerepét, mivel segíti a 25 év alatti fiatalokat a jó minőségű munkahely vagy a foglalkoztatáshoz szükséges iskolai végzettség, készségek és tapasztalat megszerzésében; hangsúlyozza, hogy minél előbb biztosítani kell az ifjúsági garancia program és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésbe tartozó többi intézkedés végrehajtásához szükséges forrásokat; úgy véli, hogy egyértelmű és könnyen érthető hatásmutatásokat kell használni, hogy az uniós alapoknak a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzájárulása pontosan mérhető legyen;

2015. szeptember 9., szerda

40. hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatása terén elért eredmények javítása érdekében folytatni kell az erőfeszítéseket, mivel ezek az eredmények az ESZA-rendelet és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés elfogadása ellenére nem voltak jók; rámutat, hogy az Unió politikailag elkötelezte magát amellet, hogy azonnali támogatást nyújt a fiatalok munkaerő-piaci integrációjához;

41. hangsúlyozza, hogy a termelési eljárások megváltozásából és a társadalom előregedéséből adódóan jelentős mértékben nőtt az ESZA szerepe és a munkavállalók képességeinek kiigazításába való beruházás fontossága; e tekintetben határozottan úgy véli, hogy az ESZA-t a nemzeti megközelítések kiegészítésére kellene felhasználni a tagállamokban; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsák a rendelkezésre álló források lehető leghatékonyabb és legeredményesebb felhasználását a munkavállalók foglalkoztathatóságának, a nemek közötti egyenlőség és a társadalmi befogadás biztosítása érdekében; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az ESZA keretében finanszírozott képzési programokat a vállalkozók és az irányítási személyzet igényeihez is kell igazítani a vállalatok, különösen a kkv-k fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében, amelyek a legtöbb munkahelyet teremtik az EU-ban;

42. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák az EURES platform javítására és kiterjesztésére irányuló munkájukat, amely hatékony eszköze a munkavállalók európai mobilitása előmozdításának, különös tekintettel a határokon átnyúló mobilitásra, mivel bővíti a munkavállalók európai munkaerőpiacra kapcsolatos ismereteit, tájékoztatja őket a munkalehetőségekről és támogatást nyújt az eljárások során; ösztönzi a tagállamokat, hogy fejlesszék és támogassák az EURES hálózatokat, elismerve azt, hogy a határ menti ingázók szembesülnek először az adaptációval és a szakképesítés elismerésével kapcsolatos problémákkal; megjegyzi, hogy e hálózatok az állami foglalkoztatási szolgálatok, a szociális partnerek, a helyi és regionális hatóságok és egyéb magánszereplők együttes részvételével ösztönzik és támogatják a határokon átnyúló mobilitást;

43. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a minőségi munkahelyeket az új technológiák segítségével hozzák létre; úgy véli, hogy a Bizottságnak össze kell kapcsolnia a munkanélküliség csökkentését az európai digitális menetrend és a Horizont 2020 program eszközeivel;

44. megjegyzi, hogy az Unióban továbbra is nagyon magas az iskolát korán elhagyók aránya, és hogy ez a probléma kihat az ifjúsági munkanélküliség arányára; hangsúlyozza, hogy ezt a problémát az oktatási rendszer és a tananyag modernizálása révén kell megoldani, felhasználva az ESZA forrásait;

45. rámutat, hogy az oktatási intézmények és a munkaerő-piaci szereplők közötti hatékony együttműködés nélkül lehetetlen lesz orvosolni a fiatal diplomások körében jellemző magas munkanélküliségi szintet az EU-ban; különösen hangsúlyozza, hogy a munkaerőpiacon keresett ismeretekre és készségekre irányuló oktatással nőtt a fiatalok foglalkoztatottságának aránya és csökkentek a társadalmi különbségek;

46. hangsúlyozza a munkahelyteremtés nemi dimenziójának fontosságát; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő finanszírozást a női munkanélküliség kezelésére; azon a véleményen van, hogy a rugalmasabb munkaidő tekintetében a nők számára előnyös lehet a technológiai haladás, és felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel;

47. megerősíti, hogy a nők munkaerő-piaci jelenlétének fokozásához gyermekgondozási létesítményekre van szükség a fiatal gyermekek számára, ezért felhívja a Bizottságot, hogy támogasson ilyen irányú innovatív projekteket; rámutat, hogy a közösségi infrastruktúrába, például gyermekgondozó létesítményekbe való beruházások növelik a nők esélyét arra, hogy aktívan részt vegyenek a gazdaságban és a munkaerőpiacon;

48. felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a foglalkoztatáshoz és a szociális befogadáshoz kapcsolódó célkitűzések elérése érdekében vegyék figyelembe a szülési szabadságról visszatérő nők igényeit, ösztönözzék a munkaadókat a szülési szabadságról visszatérő nők alkalmazására, könnyítsék meg a rugalmas munkaszerződéseket, valamint támogassák a továbbképzéseket (élethosszig tartó tanulás), lehetővé téve a nők szakmai karrierjének zökkenőmentes folytatását;

2015. szeptember 9., szerda

A kohéziós politika irányítása

49. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikát a megfelelően működő, többszintű kormányzás jegyében kell irányítani, egyúttal hatékony rendszert kell létrehozni a nyilvánosság és a vállalkozások kéréseinek kezelésére, emellett átlátható és innovatív közbeszerzésről kell gondoskodni, mivel mindezek elengedhetetlenek a kohéziós politika hatásának növeléséhez; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az uniós és tagállami szintű döntések fontossága ellenére gyakran a helyi és regionális hatóságok elsődleges közigazgatási felelősségi körébe tartoznak a közberuházások, a kohéziós politika pedig alapvető fontossággal bír e hatóságok kulcsfontosságú szerephez juttatásában az Unión belül; emlékeztet ezért a közös rendelkezésekről szóló rendeletben és a partnerségi magatartási kódexben részletezett partnerség elve széleskörű végrehajtásának szükségességére;

50. ajánlja, hogy a kohéziós politikai erőforrásokat és ismereteket használják fel a hatóságok igazgatási kapacitásának hathatós megerősítésére, különösen helyi és regionális szinten, hogy a hatóságok ezáltal eredményesebben tudjanak minőségi szolgáltatásokat nyújtani a lakosság számára, többek között az új technológiák szélesebb körű felhasználása és az eljárások ésszerűsítése révén; felhívja a Bizottságot, hogy határozza meg az igazgatási segítségnyújtás formáit olyan kulcsfontosságú ügyekben, mint a kezdeményezések célkitűzéseinek meghatározása, eredményeinek megfelelő mutatószámokkal való felmérése, valamint az egész EU-ra kiterjedő nyomon követésen és értékelésen alapuló igazgatási kultúra kialakításához végrehajtandó intézkedések meghozatala; fontosnak tartja, hogy a helyi és a regionális hatóságok segítséget kapjanak a források és a beruházások növelésében döntő fontossággal bíró innovatív pénzügyi eszközökkel, valamint a közbeszerzéssel kapcsolatosan, amelynek egyre nagyobb szerepet kell játszania az innovációt és a kreativitást serkentő közigazgatási eszközként;

51. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a hatodik kohéziós jelentés nem tartalmaz mélyreható elemzést a JASPERS technikai segítségnyújtási eszköz által elért eredményekről, amely a 2007–2013 közötti időszakban az uniós alapokból társfinanszírozandó magas színvonalú, kiemelkedő projektek kidolgozásához szükséges technikai szakértelmet biztosította a tagállamok számára; üdvözlöi a 2013-ban kapacitásépítési tevékenységek folytatása céljából indított JASPERS hálózati platformot és a 2014-ben létrehozott hálózati és kompetenciaközpontot, amely a 2014–2020 közötti programozási időszak projektjeinek kidolgozásához nyújt szakértői segítséget; üdvözlöi az európai strukturális és beruházási alapokkal kapcsolatos igazgatási kapacitásépítéssel foglalkozó kompetenciaközpont létrehozását, amely hozzájárul az európai strukturális és beruházási alapok irányításában és végrehajtásában érintett tagállamok valamennyi hatósága kapacitásának fokozásához;

52. üdvözlöi, hogy a Bizottság egyre nagyobb figyelmet fordít a kormányzás szerepére, és egyetért azzal, hogy a jó kormányzás és a magas színvonalú közszolgáltatások – ideértve a korrupció hiányát – alapvető fontosságúak a stabil beruházási környezethez; nagyra törő célokat szorgalmaz annak érdekében, hogy a kohéziós politikai kiadások kevésbé váljanak tisztességtelen felhasználás célpontjává, illetve a csalásellenes intézkedéseket szigorúbban alkalmazzák;

53. meggyőződése, hogy a partnerségi magatartási kódex valamennyi szakaszban megerősíti majd a régiókon belüli részvételt formai és tartalmi szempontból egyaránt, továbbá maradéktalanul végre kell hajtani, mivel alapvető fontossággal bír a kohéziós politika hatásainak fokozása és eredményeinek megszilárdítása terén; gratulál azoknak a tagállamoknak és régióknak, amelyek a partnerségi magatartási kódexszel összhangban sikeresen bevonták partnereiket a partnerségi megállapodások és az operatív programok előkészítésébe; mindazonáltal komoly aggodalmának ad hangot a partnerség elvének számos esetben történő gyenge alkalmazása miatt, és arra kéri a Bizottságot, hogy ne hagyja jóvá azokat a programokat, amelyekbe nem vonták be kellőképpen a partnereket; hangsúlyozza a partnerségek magatartási kódexben foglaltak szerinti szervezésére vonatkozó bevált gyakorlatok terjesztésének fontosságát; arra kéri továbbá a Bizottságot, hogy rendszeresen nyújtson be a Parlamentnek egy, a partnerség elvének megvalósításával kapcsolatos aktuális helyzet értékelésére vonatkozó jelentést;

Területi dimenzió

54. aggodalommal állapítja meg, hogy a hatodik kohéziós jelentésből szinte teljesen hiányzik a területi megközelítés, különösképpen a határon átnyúló együttműködésre tett utalások, jóllehet nélkülözhetetlen eszköz a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítéséhez; rámutat arra, hogy a transznacionális és makroregionális szempontok például az infrastruktúrát, a munkaerőpiacot, munkavállalói mobilitást, a környezetvédelmet – ideértve a közös vészhelyzeti tervet –, a vízhasználatot és a szennyvízelvezetést, a hulladékgazdálkodást, az egészségügyet, a kutatás és fejlesztést, az idegenforgalmat, a közszolgáltatásokat és a kormányzást illetően gazdagították volna a jelentést, mivel ezeken a területeken figyelemre méltó transznacionális tényezők és lehetőségek fedezhetők fel; úgy véli, hogy az európai határ- és határokon

2015. szeptember 9., szerda

átnyúló régiók a 2014–2020 közötti programozási időszakban jóval eredményesebben tudnak majd megbirkózni a válság hatásaival, ha az intelligensebb, inkluzívabb és fenntarthatóbb növekedés útjára lépnek;

55. hangsúlyozza, hogy az integrált és területi megközelítés különösen a környezetvédelem és az energia terén elengedhetetlen;

56. üdvözli az érdekelttek összehangolására és az uniós szakpolitikák integrálására, valamint a beruházásoknak a valós helyi igényekre való összpontosítására szolgáló új eszközök, például az integrált területi beruházási és a közösségvezérelt, a kiegyensúlyozott területfejlesztésre törekvő helyi fejlesztési eszközök bevezetését; kiemeli a szakpolitikák területi hatásainak értékelésére szolgáló eszközök elfogadásának fontosságát, amely értékelés fő célja az uniós szakpolitikák helyi és regionális hatóságokra gyakorolt területi hatásának felmérése, valamint annak elérése, hogy a jogalkotási folyamatban nagyobb figyelem irányuljon e hatásokra, ugyanakkor tudomásul veszi az integrált területi megközelítések végrehajtása terén meglévő kihívásokat, tekintettel az uniós alapok között fennálló szabályozási különbségekre és a regionális és helyi közösségek felhatalmazásának szintjében a tagállamokban és az irányító hatóságoknál tapasztalt jelentős eltérésekre; szorgalmazza egy átfogó, integrált uniós beruházási stratégia kidolgozását, valamint a 2011-es magyar elnökség idején elfogadott és a 2015-ös elnökségek által kiértékelendő, 2020-ig szóló uniós területi menetrend megerősítését, amely magában foglalja az uniós városfejlesztési menetrendet; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a kis- és közepes méretű városi térségekre;

57. aggodalommal veszi tudomásul az arra irányuló hivatkozások hiányát, hogy hogyan vették figyelembe a 2020-ig szóló uniós területi menetrend alapelveit és prioritásait a 2007–2013 közötti időszak kohéziós politikai programjai végrehajtásának során; a 2014–2020 közötti időszak során a kohéziós politika területi dimenziójának értékelésére megfelelő értékelési mechanizmusokat szorgalmaz;

58. mindazonáltal örömmel nyugtázza, hogy a jelentés kiemelten kezeli a városfejlesztési kérdéseket, tekintettel a városok globalizált gazdaságban betöltött fontos szerepére és fenntarthatóság szempontjából gyakorolt esetleges hatásaira; tudomásul veszi az európai régiók és városok környezetbarátabb növekedésre való áttérésre vonatkozó kötelezettségvállalását, amely a Polgármesterek Szövetségében öltött formát; azt javasolja, hogy a vidéki és városi térségek között tapasztalható jelentős fejlődésbeli különbségekkel is kellően foglalkozni kell, valamint kezelni kell az egyszerre ellenálló és sérülékeny nagyvárosi régiókban jelentkező problémákat;

59. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a hatodik kohéziós jelentés a területi kohézió és a területi versenyképesség megvalósításának kulcsfontosságú elemei között nem említi meg a policentrikus területi fejlesztést a 2020-ig szóló uniós területi menetrenddel és a „Nyílt és policentrikus Európa felé” című 2013. évi ESPON-jelentéssel összhangban; kiemeli a kis- és közepes méretű városok szerepét és annak jelentőségét, hogy a kiegyensúlyozott területfejlesztés megvalósítása érdekében fokozzák a városi központok és a környező területek közötti funkcionális kapcsolatokat;

60. kéri az EUMSZ területi kohézióról szóló 174. cikkének fokozott tiszteletben tartását főként a vidéki térségekben, kellő figyelmet fordítva a kohéziós politika és a vidékfejlesztés közötti lényeges kapcsolatra, különösen az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat illetően, mint a legkülső régiók, a legészakibb, gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók; ajánlja, hogy a régiókra számottevő hatást gyakorló egyéb demográfiai kihívásokat, például az elnéptelenedést, a népesség elöregedését és a rendkívül elszórt népességet is figyelembe kell venni; felkéri a Bizottságot, hogy a kohéziós politika megvalósításakor fordítson fokozott figyelmet a földrajzilag és demográfiailag leghátrányosabb helyzetben lévő térségekre;

61. úgy véli, hogy a hatodik kohéziós jelentés nem foglalkozik kellő mélységben az európai területi együttműködéssel, annak ellenére, hogy az már a 2007–2013 közötti programozási időszakban is teljes értékű kohéziós politikai célkitűzésnek számított; emlékeztet arra, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásban komoly lehetőségek rejlenek nem csak a határon átnyúló irányítás eszközeként, de az átfogóan integrált területfejlesztés előmozdítójaként is;

62. felhív a kohéziós politika, az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz és az uniós szomszédságpolitika fokozott összehangolására, valamint a projektek eredményeinek hatékonyabb értékelésére és terjesztésére;

2015. szeptember 9., szerda

Kohéziós politika hosszú távon

63. emlékeztet arra, hogy a fentiekből következően új lendületet kell adni az uniós kohéziós politikáról folyó vitának; úgy véli, hogy a 2019-es európai Parlamenti választási év döntő jelentőségű lesz, mivel az akkor újonnan választott Parlamentnek és a felálló új Bizottságnak az Európa 2020 stratégia lezárásával és a majdani új többéves pénzügyi kerettel is foglalkoznia kell, és megfelelő költségvetéssel biztosítania kell a kohéziós politika jövőjét 2020-at követően is, illetve új jogszabályokat kell kidolgoznia a kohéziós politikára vonatkozóan; megjegyzi, hogy a kohéziós politikáról folyó vita során ki kell térni a jelenlegi programozási időszak elején tapasztalt jelentős időhiányra és késedelmekre;

64. hangsúlyozza az igazgatási kapacitások alapvető fontosságát; felhívja a szakpolitikai döntéshozókat minden irányítási szinten, hogy a célzott technikai segítségnyújtást részesítsék előnyben általában véve a kohéziós politikák megvalósítása és különösen a pénzügyi eszközök európai strukturális és beruházási alapokkal együttes, szélesebb körű felhasználása terén;

65. úgy véli, hogy a kohéziós politikához kapcsolódó intézkedéseknek alapvető szerepet kell játszaniuk a belső versenyképességi különbségek és a strukturális egyenlőtlenségek csökkentésében a leginkább rászoruló régiókban; felhívja a Bizottságot az előfinanszírozás fontolóra vételére annak érdekében, hogy a 2014–2020 közötti időszakban elősegítse az alapok érintett tagállamok általi teljes felhasználását, mindenkor biztosítva a költségvetési elszámoltathatóság elvének tiszteletben tartását;

66. felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti parlamentjeikben rendszeresen folytassanak magas szintű politikai vitát az európai strukturális és beruházási alapok eredményességéről, hatékonyságáról és időszerű igénybevételéről, illetve arról, hogy a kohéziós politika hogyan járul hozzá a makrogazdasági célkitűzések megvalósításához.

67. felhívja a Tanácsot, hogy a kohéziós politikáért felelős miniszterek részvételével rendszeresen tartson üléseket, ahol az uniós gazdasági, társadalmi és területi kohézió terén folyamatosan felmerülő kihívások nyomon követésével és megválaszolásával foglalkoznak;

o

o o

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak